

vil det ikke være rigtigt, at Andre følge ham paa denne Vej.

Berg: Jeg skal ikke følge Nogen paa et galt Spor, og derfor jeg er kommen ind derpaa, skal jeg foreløbig standse med denne Udtalelse. Jeg siger, at man kan have meget forskellige Meninger om, hvad der er Smuds og ikke Smuds, hvem der er de Første og hvem de Sidste. Jeg tror, at det er gjerne de Første, som ville lade en god Handling følge paa stolte Ord, og det tror jeg ogsaa er rigtigt overfor de Sager, vi her tale om. At gjøre Krav til den simple fattige Mand, at han skal med, og saa kaste Smuds paa dem, der tage ham i Forsvar, kan maasse sætte Folk i første Klasse, om man vil — jeg har en anden Bedømmelse deraf. Med disse Bemærkninger vil jeg tillade mig at henstille, om vi ikke kunne blive enige om at vedtage det Forslag, som det Mindretal, hvortil jeg hører, har stillet under Nr. 3, med den dert liggende Opfordring til Krigsministeren, at han fremsætter Forslag for os om et Tillæg til Børnepligtsloven, der kunde gaa i den af mig antydede Retning.

Ordføreren: Jeg skal begynde med at gjøre det høie Thing opmærksom paa to Trykfeil, der have indsnegret sig i Vædringsforslagslisten. I Vædringsforslaget Nr. 2 staar der 33,700 Rd., hvor der naturligvis skal staa 33,900 Rd., og Forslaget Nr. 6 er affattet, som om Rødsættelsen gik ud paa 38,664 Rd. 1 Sk.; det skal kun være 31,664 Rd. 1 Sk.

Formanden: Da den ærede Ordfører nævner disse Trykfeil, maatte jeg i Forbindelse dermed bede om hans Bekræftelse paa, at det ligeledes i Nr. 1 Linie 7 er en Trykfeil, at der staar „Direktor“ istedetfor „Sekretær“ (Ordføreren: Ja). Saa ere alle Trykfeilene tagne med. Den ærede Ordfører har fremdeles Ordet.

Ordføreren: Den høitærede Minister har meget ivrigt forsvaret sit Forslag under Nr. 1, og det kan jeg saa godt forstaa —

det er naturligt, at han tager sine Embedsmænd i Forsvar, og jeg vil heller ikke sige Andet, end at han i Meget af, hvad han udtalte, kan have fuldkommen Ret. Smidertid tror jeg, at han vil gavne disse Embedsmænd bedst ved at gaa ind paa, hvad Udvalget paa en Maade har foreslaaet ham, og til 3die Behandling stille Forslag, hvorved der gives fast Ansættelse til 3 Kontorchefer og 3 Fuldmægtige. Jeg tvivler paa, at det vil lykkes ham at komme videre, i alt Fald iaar. Forslaget under Nr. 3 er der jo blevet talt overmaade meget om. Jeg kan dog ikke lade Sagen gaa til Afstemning uden at ytre et Par Ord endnu. Det er jo dog sikkert og afgjort, at Hærloven er gaaet ud fra, at Forstærkningen skal indkaldes. Den har ikke sat nogen bestemt Tid, paa hvilken dette skal ske, den har ikke sagt, at den skal indkaldes hvert andet eller hvert tredje Aar, den har overladt det til nærmere Overenskomst mellem Regjering og Rigsdag, naar Indkaldelsen skal ske; men det er sikkert, at Forudsættningen i Hærloven er den, at Forstærkningen dog skal ind og øves. Nu veed jeg nok, at Mandskabets Lørdag er blevet opstillet som en Grund imod at indkalde Forstærkningen. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) holdt et smukt Foredrag, som nærmest gik ud paa at forklare os, hvor fordelagtigt det vilde være for Stemningen her i Landet, hvis vi nu gik ind paa Ministeriets Forlangende og bevilgede Penge til Forstærkningens Indkaldelse. Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, (Berg) gik endnu videre, idet han talte om, at det Forslag til en Regtelse heraf, han og Andre havde stillet, var et Forsvar for den simple Mand. Denne Betragtning skal jeg lade fuldstændig ligge. Jeg antager, at de Medlemmer her i Thinget, der mene, at det er nødvendigt, at Forstærkningen indkaldes, ikke mindre ville den fattige og simple Mand vel end han og andre ærede Medlemmer. Men det, jeg vilde sige her ved denne Leilighed, er det, at det ikke er gaaet op for mig, at jeg ikke ret kan forstaa, at det virkelig skal gjøres et saa dybt og skadeligt Indtryk i Landet, at 5 Forstærkningsbataljoner bleve indkaldte til Dvælse i 15 Dage.